

Sygnatura akt: V GC 153/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – R. K.

przeciwko – H. J.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 25 września 2015 roku , sygn. akt V GNc 3533/15 ,
2. zasądza od pozwanego H. J. na rzecz powoda R. K. kwotę 744,45 złotych (siedemset czterdzieści cztery złote czterdzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,
3. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 30,00 złotych (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 617,00 złotych (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
5. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 30,00 złotych (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 150,00 złotych (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.

SSR Magdalena Berczyńska - Bruś

Sygn. akt V GC 153/17

UZASADNIENIE

Powód R. K. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Hurtownia (...) -Blach w K. pozwem z dnia 4 sierpnia 2015r. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym aby pozwany H. J. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) w K. zapłacił na jego rzecz kwotę 1.744,55 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 15 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakupił u powoda materiały aluminiowe. Towar został odebrany, a powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 1.744,45 zł z terminem płatności do dnia 14 kwietnia 2015r., którą pozwany podpisał akceptując zawarte w niej warunki. Pomimo upływu terminu płatności i wezwania do zapłaty pozwany nie uiścił należności.

Do pozwu załączono uwierzytelniony odpis faktury VAT nr (...) z 24 marca 2015r. z podpisem osoby upoważnionej przez pozwanego do odbioru dokumentu i wezwanie do zapłaty.

W dniu 25 września 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, sygn. akt V GNC 3533/15, zgodnie z żądaniem pozwu.

Nie podjęty w terminie odpis nakazu zapłaty dla pozwanego pozostawiono w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Pozwany w dniu 11 kwietnia 2016r. wniósł o doręczenie odpisu nakazu zapłaty na adres zamieszkania, a następnie wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Wniósł o obniżenie ceny za zakupione przez pozwanego materiały aluminiowe do kwoty 1.000 zł i wniósł o oddalenie powództwa ze względu na spełnienie tej kwoty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu zarzutów pozwany przyznał, że zakupił od powoda materiały aluminiowe – rurki aluminiowe za kwotę 1.744,45 zł o długości 4 metry każda. Rurki te pozwany zakupił celem montowania ich w produkowanych przez siebie zabawkach do piasku. W trakcie produkcji okazało się, że część rurek jest wadliwa. Podczas wyginania rurki marszczyły się w miejscu łuku. Pozwany za pośrednictwem G. J. skontaktował się z powodem i złożył reklamację. Za pośrednictwem G. J. udał się do powoda z wadliwymi rurkami, zamówił dodatkową partię prostych rurek i uzgodnił, że zapłaci za sporną fakturę kwotę pomniejszoną o wartość wadliwych rurek i poniesione przez siebie w związku z tym koszty montażu i demontażu wadliwych rurek. Powód miał wystawić pozwanemu fakturę korygującą. Ze względu na uzgodnioną kwotę, jaką pozwany ma zapłacić powodowi za rurki wykorzystane, pozwany zapłacił powodowi kwotę 1.000 zł. Faktury korygującej nie otrzymał jednak od powoda. Na podniesione w pozwie okoliczności pozwany wniósł o przesłuchanie świadka G. J. i przesłuchanie stron.

W piśmie procesowym z dnia 23 lutego 2017r. pełnomocnik powoda podtrzymał twierdzenia i wnioski zawarte w pozwie. Podniósł, że dopiero w zarzutach od nakazu zapłaty pozwany zakwestionował jakość zakupionego towaru. Powód zaprzeczył wadliwości towaru i jakichkolwiek wcześniejszych ustaleń z pozwanym co do obniżenia ceny. O prawidłowych parametrach towaru świadczy certyfikat jakościowy. Powód podniósł, że pozwany na podstawie art. 563 k.c. utracił swoje uprawnienia z tytułu rękojmi.

Na rozprawie w dniu 22 marca 2017r. pełnomocnik powoda cofnął pozew co do kwoty 1.000 zł i odsetek z uwagi na zapłatę przez pozwanego tej kwoty po wytoczeniu powództwa. Pełnomocnik pozwanego wniosła o oddalenie powództwa co do kwoty 744,45 zł albowiem zdaniem pozwanego kwota 1.000 zł wyczerpuje należność wynikającą z faktury VAT.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Od 2009r. pozwany wykonuje zabawki, które zaprojektował jego ojciec G. J.. On również zaprojektował formy wtryskowe. Elementy aluminiowe trzeba było kupić. Pozwany kupował rurki aluminiowe od powoda od 2011r. Niektóre rurki podlegały wygięciu. Technologię gięcia opracował G. J., a wykonywali to pracownicy pozwanego w giętarni. Niektóre rurki marszczyły się w mniejszym łuku w czasie wyginania. Zgięcia dokonywano pod kątem 27 stopni.

Dowód: zeznania świadka G. J. (00:18:22 – 00:28:14

minuta rozprawy z dnia 22.03.2017r.)

W 2010r. lub w 2011r. ojciec pozwanego kupował rurki aluminiowe od powoda.

Później do hurtowni powoda przyjeżdżał również pozwany. Rurki znajdowały się w asortymencie powoda ze względu na kilku klientów, którzy je kupowali. Nigdy nie mieli zastrzeżeń do ich jakości. Jedynie raz zdarzyło się, że pozwany złożył zastrzeżenie, że rurki są porysowane. Powód uwzględnił tę reklamację i wymienił je na nowe. Rurki

produkowane są w Polsce przez firmę (...). Wyginanie rurek aluminiowych powinno być dokonywane w procesie walcowania, a nie gięcia w giętarcie.

Dowód: zeznania powoda (01:03:20 – 01:16:02 minuta rozprawy z dnia 22

marca 2017r.)

W dniu 24 marca 2015r. powód sprzedał pozwanemu 91,5 kg rur aluminiowych (...) za cenę netto 15,50 o łącznej wartości 1.744,45 zł, płatną przelewem w terminie 21 dni do dnia 14 kwietnia 2015r. Faktura VAT została podpisana przez przedstawiciela pozwanego.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 24.03.2015r. (k. 7 akt)

Sprzedany towar spełniał wymogi jakościowe zgodne z polską normą.

Dowód: certyfikat jakościowy towaru (k. 93 akt)

Pozwany nigdy nie zamawiał jednej partii rurek na cały sezon, tylko stopniowo. Powód ciął rurki dla pozwanego. Pozwany nigdy nie przestrzegał terminu płatności. Powód dzwonił do niego wielokrotnie prosząc o zapłatę. Pozwany płacił z opóźnieniem dwóch miesięcy lub miesiąca bez zgody powoda. Powód nękał cały czas ojca pozwanego aby zapłacił za przedmiotową fakturę i w końcu przywiózł on powodowi 1.000 zł. Pozwany wskazał w pokwitowaniu, za którą fakturę przyjmuje pieniądze. Poprzednią fakturę pozwany zapłacił w całości, ale też z opóźnieniem. Gdy przywiózł pieniądze, nic nie mówił o wadach rurek. Nie było żadnych uzgodnień co do ceny wynikającej z faktury.

Dowód: zeznania powoda (01:10:22 – 01:16:02 minuta rozprawy z dnia 22

marca 2017r.)

W dniu 28 lipca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.744,45 zł wynikającej z faktury VAT nr (...). Wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanemu w dniu 30 lipca 2016r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 28.07.2015r. z dowodem doręczenia (k.

8 akt)

W dniu 7 sierpnia 2015r. pozwany zapłacił powodowi kwotę 1.000 zł tytułem zapłaty za fakturę (...).

Dowód: dowód wpłaty pokwitowanie z 7.08.2015r. (k.94 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, częściowo zeznań świadka G. J. oraz zeznań stron.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka G. J. co do okoliczności, że zwrócił powodowi 423 sztuki rurek o długości 420 mm długości, które pomarszczyły się w czasie wyginania i że powód zgodził się wydać mu w zamian rurek wadliwych rurki prawidłowe. Okoliczności tej zaprzeczył powód. Pozwany nie dysponuje żadnym dokumentem świadczącym o składanej reklamacji, czy złej jakości zakupionego towaru. Nie przedstawił również żadnych zdjęć, którymi rzekomo dysponował. Gdyby były takie ustalenia z powodem pozwany zadbałby o spisanie protokołu zwrócenia wadliwych rurek powodowi. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom, że rurki marszczyły się z powodu złej jakości rurek, a nie złej technologii którą stosował wyginając je w giętarcie. Zdaniem powoda rurki należało poddać walcowaniu, a nie wyginaniu.

Sąd nie dał wiary wyliczeniom świadka o wysokości poniesionej przez pozwanego szkody, wyrządzonej rzekomo przez powoda. Nie ma żadnych danych do przyjęcia powołanych przez świadka liczb przy wyliczeniu wysokości szkody i ustaleniu, że kwota 1.000 zł jest kwotą wystarczającą do zapłaty za fakturę. Powód zaprzeczył, aby dokonywał z G.

J. ustaleń, że pozwany zapłaci jedynie tę kwotę. Świadczy o tym również skierowanie sprawy do Sądu o zapłatę całej należności wynikającej z faktury.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom pozwanego, że jego ojciec zawiózł wadliwe rurki powodowi, i że miał za nie otrzymać wolne od wad. Zeznania te są sprzeczne nawet z zeznaniami G. J., który stwierdził że zgłosił wady rurek w kwietniu, a zawiózł je w maju. Pozwany stwierdził, że wszystkie zabawki miał już przygotowane do sprzedaży w kwietniu, a produkcja była prowadzona do końca maja. Pozwanemu nie były już potrzebne kolejne rurki w maju i niezrozumiałe jest dlaczego pozwany nie próbowałby od razu wymienić wadliwych rurek tylko czekał do maja.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 kodeksu cywilnego).

Zgodnie zaś z art. 556 § 1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmia za wady fizyczne).

Postępowanie dowodowe nie wykazało aby pozwany mógł skorzystać z uprawnień z tytułu rękojmi z powodu złej jakości zakupionych rurek aluminiowych.

Warunkiem bowiem skorzystania z tych uprawnień jest zachowanie aktów staranności. Zgodnie z art. 563 § 2 k.c. przy sprzedaży między osobami prowadzącymi działalność gospodarczą utrata uprawnień z tytułu rękojmi następuje, jeżeli kupujący nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później – jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej wykryciu.

Pozwany odebrał towar bez zastrzeżeń, nie informując o jego rzekomej złej jakości ani ustnie ani pisemnie. Nie wykazał, że rurki marszczyły się podczas gięcia, ani że było to spowodowane złą jakością rurek, a nie złą technologią gięcia.

Pozwany nie przedstawił dokumentów potwierdzających zgłoszenie reklamacji z tytułu zakupionego towaru. Niepotwierdzone zeznania ojca pozwanego Sąd uznał za niewystarczające.

Należy stwierdzić, że pozwany nie wykazał, że powód w zakresie objętym niniejszym postępowaniem sprzedał mu wadliwy towar. Pozwany nie wykazał wady zakupionego towaru i niezwłocznego zawiadomienia sprzedawcy o dostrzeżonej wadzie, co było jego jedynym obowiązkiem.

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, że powód spełnił swoje świadczenie prawidłowo. Obowiązkiem pozwanego była zapłata ceny w terminie określonym fakturą VAT. Pozwany nie zapłacił dochodzonej należności w całości.

Uiszczenie kwoty 1.000 zł po wniesieniu pozwu i cofnięcie pozwu przez powoda w tym zakresie wraz z odsetkami spowodowało konieczność umorzenia postępowania co do tej kwoty na podstawie art. 355 k.p.c. Powództwo podlegało zaś uwzględnieniu w pozostałym zakresie. Wobec konieczności ponownego rozstrzygnięcia o żądaniu pozwu Sąd orzekł o uchyleniu w całości nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z art. 496 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty te złożyła się opłata sądowa w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone w oparciu o § 6 pkt.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – Dz.U. Nr 163, poz.1349 z późn. zm. wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd również rozstrzygnął na podstawie art. 98 k.p.c., koszty te zasądzając od powoda na rzecz pozwanego. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od zażalenia oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego ustalone w oparciu o § 6 pkt.3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

/-/SSR Magdalena Berczyńska-Bruś